

REPUBLIKA SLOVENIJA
**SLUŽBA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ZAKONODAJO**

Mestni trg 4, 1000 Ljubljana

T: 01 241 18 00, 01 241 18 02

F: 01 241 18 60

E: gp.svz@gov.si

www.svz.gov.si

Urad Vlade RS za komuniciranje

Številka: 092-48/2018

Datum: 8. 1. 2019

Zadeva: Predlagam vladi.si predlog 9541-258: povezave do ostalih členov zakonov v Uradnem listu

Zveza: Vaš dopis z dne 18. 12. 2018

V zvezi s predlogom, podanim na portalu predlagam vladi.si, ki se nanaša na možnost uvedbe povezav (s klikom) do ostalih členov zakonov, na katere se določen zakon sklicuje, pojasnjujemo naslednje.

Funkcija povezovanja (tj. hyperlink) pomeni, da se v določenem besedilu ustvari bližnjica, ki uporabnika vodi na mesto bodisi v trenutnem dokumentu bodisi v drugem dokumentu, ki je lahko prosto dostopen na internetu ali pa je dostopen zgolj v okviru lokalne strežniške infrastrukture. Ključno pri tem je, da je t. i. enolični krajevnik vira (URL) pravilno sestavljen, ustrezno ažuriran in posledično vedno dostopen. V Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (v nadaljnjem besedilu: služba za zakonodajo) smo možnosti povezovanja med predpisi poglobljeno analizirali ob vzpostavljanju spletnega portala Pravno-informacijski sistem Republike Slovenije (PIS), vendar se iz razlogov, opisanih v nadaljevanju, za tovrstno povezovanje nismo odločili.

Sklicevanje v predpisih je namreč posebno zahteven segment nomotehnik (glej Nomotehnične smernice, str 101)¹. Vsebinsko gledano poznamo tri osnovne načine sklicevanja: neposredno sklicevanje, sklicevanje s smiselno uporabo in sklicevanje s smiselno uporabo s pridržkom, te načine pa je treba v predpisu uporabiti s pravilno izbiro t. i. togega oziroma drsečega sklicevanja. Togo sklicevanje pomeni, da se podrobno navede določba in citira objava predpisa v uradnem listu [npr. v skladu s 65. členom Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo)], drseče sklicevanje pa je opisno in brez navedbe objave predpisa v uradnem listu (v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja; v skladu s predpisi, ki urejajo napredovanja javnih uslužbencev, ipd.). Poleg tega poznamo sklicevanje znotraj istega predpisa, ki je lahko sklicevanje znotraj istega člena ali pa sklicevanje na drug strukturni del istega predpisa, lahko pa s sklicujemo na drug predpis.

Zbir pravil, ki veljajo pri različnih možnostih sklicevanja, kaže, da gre za izjemno zahtevno nalogo vsakega pravnika redaktorja, pri čemer je treba imeti v mislih, da se lahko predpis, na

¹ Nomotehnične smernice (3., spremenjena in dopolnjena izdaja), Ljubljana: Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, 2018. Dostopno na naslednji povezavi:

http://www.svz.gov.si/fileadmin/svz.gov.si/pageuploads/Dokumenti/Nomotehnicne_smer.pdf.

katerega se sklicuje, pozneje enkrat ali večkrat spremeni; še več, tak predpis se pozneje lahko ne samo spremeni, ampak ga lahko celo nadomesti nov predpis. Pravniki redaktorji se torej mora v vsakem konkretnem primeru odločiti, kakšna vrsta sklicevanja je v posameznem primeru ustrezna.

Glede na zgoraj opisana pravila bi bilo funkcijo povezovanja možno uvesti samo v primeru togega sklicevanja, kar z vidika celovitosti ureditve povezovanja med predpisi na tak način ni optimalna rešitev in bi zagotovo porajala vprašanja uporabnikov, zakaj povezave na določenih mestih predpisa so, na drugih pa ne. Vprašanje tudi je, v katerem trenutku oz. v kateri fazi sprejemanja predpisa bi se URL določil oz. ali bi to po objavi predpisa v Uradnem listu Republike Slovenije določil upravljavec posameznega spletišča, na katerem so predpisi v elektronski obliki dostopni. Pri tem ni zanemarljivo, da bi bila ta funkcionalnost smiselna samo v okviru tistega spletišča, kjer bi bila na enak način pripravljena in dostopna vsa osnovna besedila predpisov (kadar njihovih poznejših sprememb ni) oziroma (neuradna) prečiščena besedila (kadar obstajajo spremembe in dopolnitve predpisov). Na spletišču PIS, ki ga upravlja služba za zakonodajo, ti pogoji (še) niso izpolnjeni, saj vsi predpisi niso dostopni v siceršnji elektronski obliki (formati doc, docx, pdf in HTML), zlasti ne predpisi nekdanje države, ki se v Republiki Sloveniji samo še uporabljajo (obstaja bodisi povezava do skeniranih verzij bodisi digitalizirane oblike ni na voljo). Nadalje, pristojnost priprave neuradnih prečiščenih besedil je razdeljena glede na to, ali gre za zakon (državni zbor) ali za podzakonski predpis (služba za zakonodajo), poleg tega je postopek priprave neuradnih prečiščenih podzakonskih predpisov po vnaprej določeni enotni metodologiji stekel šele leta 2010, neuradna prečiščena besedila predpisov, ki so bili novelirani samo pred tem datumom, pa se pripravljajo po tej metodologiji postopno za nazaj, z izjemo tistih, ki ne veljajo več. Ne gre torej za avtomatiziran proces priprave ustreznih formatov, temveč za sistemsko urejen način priprave doc in docx datotek, ki se iz zalednega sistema objavljajo na spletišču PIS. Ne samo, da bi da bi bilo treba povezave ob pripravi teh datotek ročno dodajati in v vsakem posameznem primeru preveriti, ali in v kolikšnem obsegu je povezovanje na točno določen člen predpisa sploh možno; nujno bi bilo treba zagotoviti učinkovit način sledenja spremembam predpisov, na katere se določeni predpis sklicuje, ter posledično sprotno posodabljanje povezav, kar pa pri več kakor 540.000 datotekah (formata doc in docx), katerih število iz meseca v mesec narašča, praktično ni izvedljivo.

Naj še omenimo, da bi ta funkcionalnost, če bi bila uporabljena v tem omejenem obsegu, v vsakem primeru imela zgolj informativni pomen, saj so vsi podatki, objavljeni na spletišču PIS, informativnega značaja, razen elektronske izdaje Uradnega lista Republike Slovenije, ki je uradna izdaja od 1. januarja 2006 dalje.

S spoštovanjem,

dr. Janez Pogorelec
V. D. DIREKTORJA